

Zannımı Birakıyorum

— maideözgüç · 09 Kasım 2013

Hedef uzun
Varılmaz gecenin koynuna
Terleten yollar döner ayaz dolu sancılara
Dona kalır ayaklar
Karaltında aranır tüm mazeretler
Yazılır geceye çivi diliyle
Karaltında karartma geceleri
Eklemlerinin gevşek ritminde
Solumak havayı
Karaltında cümle cümle...

Ve
Ensesinden dişlemek geceyi
Kanatmak en karartılı kuytusunda
Ellerinde bir dolu nöbet
Savrulmak en derin anafor dalgasının kucığına
Ex çağrışimli korlarla aldatmak gözlerinde çakan şimşegi
Kara parçalarında aramak başka derinliğin izlerini
Hani?
Düş bozumunda kanattığın hayaller?
Nerede sığındığın nöbetçi saatler?
Hani,
Gardiyandı zamanın içinde eller?
Hoyratsın!
Sen sürümlü karanlıkların çalımı yanında...

Kapatırsın avazla ardına yasladığın kapıları ardından
Girilemez sabahlar
Çıkılmaz akşamlar yaratırsın sevda kınalı ellerinde
Sen
Badirelerin doymayan açlığı!
Sen!
Kanayan yaraların en görkemli sızısı
Bir virüsün arka bahçesi gibisin
Yaşamsal olan sahilde

Kanatıp durduğun cerihadan sızarsın
Ardına bir kez bile bakmadan
Oluk oluk akar damarlardan senli sızılar
Bir kez nüfuz ettiğin yerden sökölmezsin kolayca
Koca duvarların içinden
Süzölüp geçersin boşluk bulduğunda...

Hodri meydan konaklarda çalımlıdır
Geçmişin...
Geleceğin...
Zürriyetin...
Şiddetli salınımdır nefesin...
Hangi sayım seni yâd eder bilir misin?
Karelerin dikdörtgene olan benzeyişi zerrene nüksetmez
Öyle zanaatkârdır ellerin
Nakkaştır dokunuşun
Evla kanatlar sırtında
Ah derman!
Benimse,
Takat yok dizlerimde...

Okka da mürekkep kalmadı anlatacak şecereyi
Işığın yıldönümünü kutluyoruz
Hünerle...
Mumların fitili kısa konuşlanmış
Kendilerini aydınlatıyorlar masada
Nerede kalmış bir buseydi dünde öptüğün
İşte güzelliğın çürüyen kısmıydı
Erkek sineği kıskanıp içerleyişin...
Koptuk o yüzden
Kopuştu evvelden...
Arka sıralar, arka yollar sevmem eskiden beri
Yakaran sahnelere de dayanmam bilirsin
Severim ahkâm kesip
Kalabalık caddelerde adımlamayı
Figüratif sanatlarla ilgili salınmayı
Ah kaçanın kovalanıp durduğu dünya
Ben kaçsam bir kez de
Menzile varsa rüya

Dolansa ardım sıra bu dünya...

Hadi kaçıyorum

Manzaradan

Sen seyret sonrasını

Bak bakalım

Eril zanlar fark atabiliyor mu?

Gündüzlerin fevri kanatlı işveleri-ne

Kozadan hâsil olan kelebeklere

Dokunabiliyor mu?

Bak bakalım

Görüş varsa gözünde

Terennüm varsa dudaklarında

Bir yankı kulaklarında...

Çamların çıra kokulu yolunda

Uçurtmalar dallarda

Dökülüyor mu?

Yıldızlar göğün yüzünden yerlere

Seyret!

İlahi boyutun

Gümüş mor alev dalgalarını

Hepsi pencерemde

İzle!

Ben zannımı bırakıyorum

Çıkarken kapıyı bir zahmet ört...

Maide Özgüç